Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Nr. 32. 1938.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 36 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Alojzy Maligłówka — Wydział Powiatowy.

Katowice, sobota, dnia 13 sierpnia 1938 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Zarząd gminy Nowa-Wieś.

Regulamin
targów małych (zwykłych tygodniowych) w gminie Nowej-Wsi.

Na podstawie §§ 5, 6 i 7 ustawy o zarządzie policji ż dnia 11 marca 1850 r. (Zb. Ust. str. 265) ordynacji powiatowej z dnia 13 grudnia 1872 r. i art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) wydaje się za zgodą Rady Gminnej i Wydziału Okręgu Urzędowego w Nowej Wsi, następujący regulamin:

Przedmioty obrotu targowego.

§ 1.

Przedmiotami obrotu targowego na targach małych, zwykłych, tygodniowych są towary wymienione w artykule 61 prawa przemysłowego:

A. 1) **Płody surowe przyrody** tj. produkty, które bezpośrednio za pomocą ludzkiej pracy zostaną z ziemi wydobyte,

2) **Świeże artykuły spożywcze wszelkiego rodzaju,** z wyłączeniem konserwowanych, marynowanych, wędzonych, suszonych, gotowanych itp. jak: jadalne owoce ogrodowe i leśne, bez względu czy są świeże, pieczone, suszone lub gotowane, cytryny, jarzyna wszelkiego rodzaju, grzyby, jagody, nasiona, zboża, mąka wszelkiego rodzaju, wszelkie wyroby piekarskie, jak drożdże, chleb, pieczywo itd. oraz mleko, masło, mięso i wyroby mięsne (świeże, solone, suszone lub wędzone), jaja, miód itd. z wyjątkiem napojów alkoholowych.

3) **Wytwory,** których wyrób stoi w bezpośrednim związku z gospodarstwem rolnym i leśnym, ogrodnictwem i hodowlą drzew owocowych oraz rybołówstwem, albo których wyrób należy do pobocznego zajęcia ludności wiejskiej okolicy, jak len, konopie, nici surowe, wstążki z płótna, miotły z wikliny, plecianki z słomy, trzciny, z drzewa itd.

4) **Zwierzęta domowe,** z wyłączeniem większych zwierząt (jak koni, krów i wołów),

5) **Wszelka trawa,** siano, pasza dla bydła, słoma, trzcina, łyko, podściółka liściana i iglasta, mech, kwiaty, chmiel, nasiona oleju, koniczyny i innych roślin,

6) **Drzewo opałowe,** oraz torf, kora garbarska, żywica, słoma, olej żywiczny, deski, żerdzie, pale, ule, surowy wosk.

B. Oprócz tego dopuszcza się do ruchu targowego następujące wyroby:

1) wstążki,
2) zwykłe wyroby powroźnicze,
3) kosy, łopaty, topory, gwoździe itd. wyroby z kutego żelaza albo stali i towary druciane,
4) zwykły fajans i zwykłe naczynia gliniane wszelkiego rodzaju,
5) surowe i obrobione sprzęty drewniane jakoteż wyroby koszykarskie,
6) szczotki i sita.

C. Poza tym z uwagi na zwyczaje i potrzeby miejscowe wolno zamieszkałym w Nowej-Wsi sprzedawcom sprzedawać wyroby rzemieślnicze, a mianowicie: gotowe ubrania męskie i damskie, oraz obuwie i dziane wyroby wełniane oraz przędzę bawełnianą, pochodzące z przemysłu domowego względnie ludowego.

Ubrania męskie i damskie oraz obuwie muszą pochodzić z własnego warsztatu sprzedającego. Towary innego rodzaju są z obrotu targowego wykluczone.

Dnie, miejsca i czas trwania targów.

§ 2.

Targi małe odbywają się w poniedziałki i czwartki każdego tygodnia. O ile by dzień targowy przypadł w wolny od zajęć dzień świąteczny, targ poniedziałkowy odbywa się w następnym dniu roboczym, zaś targ czwartkowy w dniu roboczym poprzedzającym dzień świąteczny.

§ 3.

Jako miejsce targowe na targach małych wyznaczona jest hala targowa, położona przy ulicy

Bytomskiej, oraz miejsce przylegające do hali targowej.

Obrót towarowy, dokonywany poza wyżej wymienionemi miejscami albo poza czasem targowym (§ 4) nie jest obrotem targowym.

§ 4.

Targi małe wolno rozpoczynać:

a) w czasie od 1 kwietnia do 30 września o godzinię 6-tej,

b) w czasie od 1 października do 31 marca o godzinie 7-mej.

Targi małe kończą się o godzinie 13-tej.

W razie konieczności rychlejszego opróżnienia całych miejsc targowych lub pewnych ich części, na skutek zarządzenia władzy policyjnej, uczestnicy targu obowiązani są zastosować się bezwzględnie do takiego zarządzenia.

Czas przywozu i ustawienia jatek, stołów, ławek, straganów itp., czas zajazdu wozów oraz wystawiania i układania towarów na targowiskach.

§ 5.

Jatek targowych nie wolno wnosić i ustawiać na targowiskach rychlej, jak 3 godziny przed rozpoczęciem targu. Stołów, ław, naczyń i podobnych sprzętów targowych nie wolno wnosić ani ustawiać na targowiskach rychlej jak 2 godziny przed rozpoczęciem targu. Nie wolno również zajeżdżać wozami z przedmiotami handlu targowego, ani też wystawiać lub układać towarów na targowiskach rychlej jak 3 godziny przed rozpoczęciem targu.

Porządek postojowy.

§ 6.

Ustawianie jatek, stołów, ławek, straganów, basenów oraz innych naczyń, tudzież zajmowanie stanowisk na targowiskach odbywać się winno według wskazówek urzędników policyjnych i gminnych, dozorujących ruch targowy i to w ten sposób, aby pozostało dość miejsca dla swobodnej komunikacji pieszej i kołowej.

Nikomu nie przysługuje prawo otrzymania stanowiska pewnej określonej wielkości lub szerokości.

Nikt nie może stanowiska dowolnie powiększyć lub rozszerzyć.

Miejsce sprzedaży nie wolno odstępować innej osobie.

Kto nie zajął przydzielonego mu miejsca targowego w godzinę po rozpoczęciu targu, nie może sobie rościć żadnych pretensyj, jeżeli miejsce to przydzielone zostanie innej osobie.

Osobne przepisy o stawianiu jatek.

§ 7.

Jatki stawiać wolno na targowisku tylko za zezwoleniem władzy miejscowej. Strona frontowa jatek nie może być dłuższa jak 5 metrów. Długość maksymalna jatek może być przez władzę policyjną skróconą, gdyby na targowiskach z powodu powiększenia się liczby stanowisk, nie było dość miejsca na pomieszczenie jatek w długości pierwotnie dozwolonej.

Jatki należy z zasady ustawiać rzędami, jedną tuż obok drugiej. Odstępy wolno pozostawiać tylko tam, gdzie to zostało wyraźnie zarządzone przez władzę policyjną.

Umieszczenie nakrycia dla ochrony towarów.

§ 8.

Sprzedawcom wolno zawieszać nad towarem okrycia w celu ochronienia go przed zmoknięciem, zakurzeniem lub szkodliwym działaniem słońca. Nakrycia takie winny być wykonane z materiału nieprzemakalnego i umieszczone tak, aby nie hamowały ruchu lub też w inny sposób publiczności nie przeszkadzały.

Rozbiórka jatek, usuwanie ich części, stołów, ław, itp. Opróżnienie targowiska po ukończeniu targu.

§ 9.

Natychmiast po ukończeniu targu należy rozpocząć opróżnienie targu. W ciągu godziny prace te muszą być ukończone i targowisko zupełnie opróżnione.

Nie wolno pozostawiać na targowiskach kości, liści, lub innych większych odpadków (np. papieru, skorup od jaj itd.). Każdy sprzedawca obowiązany jest usuwać takie odpadki równocześnie ze swemi sprzętami względnie wrzucać je do koszów, postawionych na ten cel przez Urząd gminny.

Zakaz tamowania ruchu, chodzenia z towarami, wykrzykiwania, losowania i licytowania.

§ 10.

Nikomu nie wolno ustawiać się z towarami przeznaczonymi na sprzedaż w przejściach, pozostawionych w czasie targowym dla ruchu publicznego oraz na chodnikach.

Zakazane jest: sprzedawanie towarów przez chodzenie po placu targowym, wywoływanie i głośne zalecanie towarów, jakoteż urządzanie publicznego przetargu lub losowania.

Zakaz pozostawiania na targowiskach pojazdów, używanych do przewozu towarów.

§ 11.

Wózki ręczne, wozy itp. należy bezzwłocznie po wyładowaniu towaru usunąć z targowiska. Na wyjątki od tego zakazu może pozwolić władza policyjna. Wózki ręczne wolno pozostawiać na targowiskach tylko wtenczas, jeżeli przywiezione niemi towary są tego rodzaju, że wymagają pozostawienia ich przez czas trwania targu na wózkach. O ileby jednak stanowisko targowe danej osoby zostało wskutek pozostawienia wózka znacznie powiększone, należy wózek z targowiska koniecznie usunąć. Wozy, wózki ręczne itp. należy ustawiać na miejscu do tego przeznaczonym.

Sprzedaż towarów z wózków.

§ 12.

Sprzedawcom, przywożącym towary na targi wozami, wolno o ile ruch targowy na to pozwala, zajeżdżać na targowiska wozami i z wozów tych towary sprzedawać. Wozy takie należy ustawiać według bliższych wskazówek urzędników policyjnych i gminnych, dozorujących ruch targowy. Po dokonanej sprzedaży towarów należy z wozami natychmiast odjechać z targowisk.

Oznaczenie stanowisk targowych.

§ 13.

Każdy sprzedawca targowy winien wywieszać przy swym stanowisku (jatce, straganie, stole, ławce, basenie, wozie, lub wózku ręcznym), w sposób widoczny tabliczkę, na której ma być umieszczone w języku polskim nazwisko i imię oraz miejscę zamieszkania (ul. i nr) pismem wielkości conajmniej 5 cm.

Sprzedawcy mleka, masła, sera, jaj, drobiu i dziczyzny oraz innych towarów przynoszonych na targowiska w koszykach, klatkach, naczyniach itp. obowiązani są tylko umieścić na tych przedmiotach małą tabliczkę, uwidaczniającą wyraźnie nazwisko i imię oraz miejsce ich zamieszkania.

Zakaz sprzedaży artykułów żywności i przedmiotów użytku szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub sfałszowanych.

§ 14.

Nie wolno przywozić na targi i sprzedawać artykułów żywności, ich surowców oraz przedmiotów użytku, szkodliwych dla zdrowia, zepsutych, podrobionych lub sfałszowanych.

§ 15.

Sprzedaż na targach artykułów żywności i przedmiotów użytku podlega dozorowi przez uprawnionych do tego urzędników. Urzędnicy ci mają prawo pobierania prób z artykułów żywności i przedmiotów użytku wystawianych na targowiskach dla celów sprzedaży.

Artykuły spożywcze i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez uprawwnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, mogą być zajęte.

Artykuły żywności i przedmioty użytku, dostarczone na targowiska, które na podstawie przedwstępnego badania przeprowadzonego przez uprawnionych do tego urzędników dozorujących, okażą się podrobione, zepsute lub sfałszowane mogą być zajęte, zaś winni pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karnej.

Składanie artykułów żywności i środków spożywczych. Zakaz dotykania ich. Branie próbek.

§ 16.

Artykułów żywności i środków spożywczych nie wolno składać na ziemię, lecz tylko na czyste podstawki lub w czyste naczynia.

Kupującym nie wolno przed zakupieniem dotykać mięsa, kiszek, ryb, pieczywa, cukierków, owoców, tudzież wszelkich innych artykułów żywności i środków spożywczych, gotowych do spożycia.

Nie wolno wybierać towarów żywnościowych i spożywczych dotykaniem ich.

Dla spróbowania nie wolno kupującym brać towaru, lecz muszą go otrzymać od sprzedawcy. Próbki masła, sera itp. wolno podawać kupującym tylko w czystych naczyniach, pozostałości takich próbek nie wolno mieszać ponownie z towarem, lecz należy je usunąć.

Przepis noszenia czystego okrycia wierzchniego przy sprzedaży niektórych artykułów żywności.

§ 17.

Osoby sprzedające mięso i wyroby mięsne, dziczyznę i drób w kawałkach, świeże ryby lub pieczywo, obowiązane są nosić na ubraniu czysty biały fartuch, pokrywający górną i dolną część ciała.

Sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych.

§ 18.

Odnośnie do sprzedaży mięsa i wyrobów mięsnych zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 r. o dozorze nad mięsem i wyrobami mięsnemi (Dz. U. R. P. z dnia 23 grudnia 1936 r. nr 92, poz. 643).

Sprzedaż masła.

§ 19.

Masło nie wolno sprzedawać ani wystawiać na sprzedaż zawierającego mniej tłuszczu niż 82%.

Zawartość wody w maśle powinna wynosić najwyżej 16% a zawartość soli kuchennej w maśle solonym powinna wynosić najwyżej 3%.

§ 20.

Masło wolno sprzedawać tylko w kawałkach po 500, 250 i 125 gramów.

Sprzedaż mleka i śmietanki.

§ 21.

Sprzedaż mleka i śmietanki na targach i placach jest dozwolona tylko z naczyń zamkniętych, zaopatrzonych w krany (wózków zaopatrzonych w krany). Na naczyniach powinien być umieszczony wyraźny, nie dający się zmyć napis, zawierający imię, nazwisko i adres właściciela mleka.

Do sprzedaży mleka i jego przetworów na targach i placach, właściwe władze określą miejsca specjalnie do tego przystosowane.

Sprzedaż mleka i jego przetworów na podwórzach, w bramach, sieniach itp. jest niedozwolona.

Przepisy § 14 ust. 1, 3, 4 § 15 ust. 6 i § 17 Rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 9. XII. 1932 r. o dozorze nad mlekiem i jego przetworami (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128 z roku 1933) mają odpowiednie zastosowanie przy sprzedaży mleka i jego przetworów w handlu okrężnym.

Sprzedaż niedojrzałych owoców.

§ 22.

Niedojrzałe owoce należy jako takie na targowiskach oznaczać odpowiedniemi napisami. Nie wolno mieszać owoców niedojrzałych z dojrzałemi.

Sprzedaż owoców niedojrzałych dzieciom jest surowo wzbroniona.

Opakowanie i zawijanie artykułów żywności i środków spożywczych.

§ 23.

Artykuły żywności i środki spożywcze wolno opakowywać lub zawijać bezpośrednio tylko w czysty papier, przed tym nie używany i nie farbujący. Używanie dla tego celu papieru zapisanego lub zadrukowanego jest zakazane. Wyjątki stanowi jedynie taki papier, na którym wydrukowana jest tylko po jednej stronie firma lub reklama.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do opakowania lub zawijania takich artykułów żywności, jak ziemniaki, jarzyna, sałata itp., które przed spożyciem muszą z natury rzeczy być czyszczone.

Legalne jednostki miar (wag).

§ 24.

Dla odważania towarów sprzedawcy obowiązani są posiadać na targowiskach dobrze działającą i legalną wagę. Przy odważaniu towarów należy stosować legalne jednostki miar (wag) — § 25.

§ 25.

Legalnemi jednostkami miar (wag) są jednostki określone w obwieszczeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28. VI. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 661).

Sprzedaż niektórych towarów według miary (wagi).

§ 26.

Sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych, ryb, zboża, roślin strączkowych, mąki i krochmalu oraz ziemniaków odbywać się może tylko według wagi.

Jarzynę wszelkiego rodzaju, owoce i inne artykuły żywności wolno sprzedawać tylko według wagi lub na sztuki.

Odmierzanie (odważanie) suchych artykułów żywności i środków spożywczych.

§ 27.

Nie wolno tą samą miarą (wagą), która służy do odmierzania suchych artykułów żywności lub środków spożywczych, odmierzać towarów mokrych, tłustych lub mięsistych.

Normalna miara (waga) worka ziemniaków snopka słomy i wiązanki siana.

§ 28.

Normalna miara (waga) ziemniaków, dostarczonych na targi w celach sprzedaży w workach, powinna wynosić conajmniej 50 kg, miara normalna snopka słomy — 10 kg, miara normalna wiązki siana 5 kg.

Ochrona zwierząt.

§ 29.

Nie wolno znęcać się nad zwierzętami spędzanemi (przywożonemi, wnoszonemi) na targach dla celów sprzedaży, jak również nad zwierzętami, używanemi do przewozu na targi towarów.

Przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć w myśl rozporządzenia Prez. Rzp. z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. Ust. nr 36 poz. 332):

1) bicie zwierząt po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn,
2) bicie zwierząt przedmiotami twardemi i ostremi albo zaopatrzonemi w urządzenia, obliczone na sprawianie specjalnego bólu,
3) zmuszanie zwierząt do zbyt szybkiego biegu, nieodpowiadającego ich siłom,
4) przewożenie, przenoszenie lub spędzanie zwierząt w sposób, w pozycji lub w warunkoch, powodujących zbędne cierpienia fizyczne,
5) używanie uprzęży, pęt, więzów itp. powodujących ból albo używanie ich w sposób mogący sprawić ból lub uszkodzenie cielesne,
6) złośliwe straszenie i draźnienie zwierząt,
7) wszelkie wogóle zadawanie zwierzętom cierpień bez odpowiednio ważnej i słusznej przyczyny.

§ 30.

Drób żywy wszelkiego rodzaju wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż tylko w klatkach kratowanych lub w innych przewiewnych skrzyniach. Klatki (skrzynie itp.) powinne być zbudowane tak, aby ptactwo mogło się w nich pomieścić wygodnie obok siebie.

W każdej klatce (skrzyni itp.) musi być wewnątrz przymocowane naczynie do wody, napełnione wodą. Nie wolno wiązać zwierząt za skrzydła lub nogi, związywać dwie sztuki lub więcej razem, unosić za skrzydła lub nogi. Świnie wolno dostarczać na targi tylko na wozach.

Zakaz zabijania, skubania, odzierania ze skóry i patroszenia zwierząt na targach.

§ 31.

Surowo wzbronione jest na targowiskach zabijanie, skubanie, odzieranie ze skóry i patroszenie zwierząt.

Zakaz powyższy nie dotyczy zabijania ryb.

Zakaz sprzedawania dziczyzny w czasie ochronnym.

§ 32.

Nie wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż żadnej zwierzyny łownej po upływie 10 dni od czasu ochronnego tej zwierzyny, bez świadectwa pochodzenia, wymaganego w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3. XII. 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. Ust. R. P. Nr 110 poz. 934).

Zaopatrywanie zwierząt, sprowadzanych na targi w świadectwa miejsca pochodzenia. — Nadzór weterynaryjny na targach zwierzęcych.

§ 33.

W myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dn. 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 42 poz. 408), świnie, owce, kozy i drób spędzane na targowiska i targi — powinny być przez ich posiadaczy zaopatrzone w odpowiednie świadectwa pochodzenia, wystawiane przez Zarząd miejscowej gminy lub przez urząd wyznaczony przez Wojewodę.

Zwierząt niezaopatrzonych wymaganym świadectwem miejsca pochodzenia, odpowiadającym powyższym przepisom, nie dopuści się na targowisko.

§ 34.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597) podlegają targi zwierząt nadzorowi weterynaryjnemu, wykonywanemu przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub innych lekarzy weterynaryjnych wyznaczonych przez Wojewodę, o ile Wojewoda targów tych nie zwolnił od tego nadzoru.

Każde zwierzę przy sprowadzaniu na targ podlega zbadaniu przez urzędowego lekarza weterynaryjnego, jak również podlega sprawdzeniu świadectwo miejsca pochodzenia (§ 33).

Podczas trwania targu zwierzęta podlegają nadzorowi urzędowego lekarza weterynaryjnego.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o taką chorobę, urzędowy lekarz weterynaryjny obowiązany jest nie dopuścić podejrzanych chorych zwierząt na targ, lecz odosobnić je i postępować — zależnie od rodzaju zaraźliwej choroby — według przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167).

Prawo uczęszczania na targi.

§ 35.

Każdy ma prawo uczęszczać na targi, tudzież sprzedawać i kupować na nich towary, należące do kategorii dopuszczalnych do obrotu targowego (§ 1). Sprzedawcami wyrobów rzemieślniczych mogą być jedynie osoby zamieszkujące na stałe w Okręgu Urzędowym w Nowej - Wsi i sąsiednich.

Czyszczenie targowisk.

§ 36.

Czyszczenie targowisk po ukończonym targu, jakoteż usuwanie odpadków i pozostałości, o ile w myśl § 9 nie są do tego zobowiązani sami sprzedawcy — załatwia gmina.

Opłaty targowe (postojowe).

§ 37.

Pobieranie opłat targowych (postojowego) za używanie miejsc targowych regulują osobne przepisy.

Osobne zarządzenia władzy policyjnej.

§ 38.

Każdy sprzedawca, jak również każdy kupujący i zwiedzający targ jest obowiązany stosować się do wszelkich zarządzeń władzy policyjnej, wydanych na czas przejściowy w interesie publicznym lub też z powodu nadzwyczajnych okoliczności a podanych do publicznej wiadomości w sposób przyjęty w miejscu.

Każdy sprzedawca, kupujący i zwiedzający targ, jest również obowiązany (niezależnie od ewentl. późniejszego skorzystania z przysługujących mu środków prawnych) stosować się natychmiast do zarządzeń urzędników policyjnych i gminnych wydanych w interesie komunikacji, spokoju, porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz w celach sanitarnych.

Inne przepisy ustaw i rozporządzeń.

§ 39.

Niezależnie od przepisów porządkowych i innych zawartych w regulaminie, handlujący winni stosować się do rozporządzeń:

a) Ministra Opieki Społecznej z dnia 9. 12. 1932 r. o dozorze nad mlekiem i jego przetworami (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128 r. 1933), oraz (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 378 z roku 1933),
b) Prez. R. P. z 37. X. 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskiemi i drobiem oraz obrotu hurtownego mięsem (Dz. Ust. R. P. Nr 85 poz. 639).
c) Ministra Opieki Społecznej z dnia 18. 2. 1937 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 25, poz. 171),
d) oraz do ewentualnych przyszłych przepisów ustaw i rozporządzeń wykonawczych które obowiązują w chwili odbywania się targów.

Postanowienia karne i końcowe.

§ 40.

Winnni naruszenia przepisów niniejszego regulaminu a także winni niezastosowania się do zarządzeń urzędników policyjnych i gminnych, wydanych na zasadzie tego regulaminu, w sprawach targowych, karani będą na zasadzie art. 126 prawa przemysłowego, o ile dany czyn w ustawach i rozporządzeniach nie jest zagrożony karą surowszą, grzywną do 50,— zł z zamianą w razie niemożności jej zapłacenia na karę aresztu do 3-ch dni.

Oprócz tego może być zarządzone wykluczenie z targowiska względnie hali targowej na pewien czas lub na zawsze bez możności roszczeń na zwrot już wpłaconych ewentl. opłat. Przepis niniejszy ma zastosowanie także do handlujących, który przy inkasowaniu odmówili zapłaty opłaty targowej (postojowego) w wysokości ustalonej w taryfie opłat targowych.

§ 41.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i z dniem tym traci moc obowiązującą regulamin targów małych (zwykłych tygodniowych) z dnia 15 października 1930 r.

Nowa - Wieś, dnia 17 marca 1938 r.

Zarząd gminny:

(—) Fryc (—) Nowak
(L. — S.) (—) Böhm
Naczelnik gminy. Ławnicy.

Nowa-Wieś, dnia 15 maja 1938 r.

Wydział Okręgu Urzędowego

(—) Kotzolt (—) Buszka (—) Nocoń (—) Nowok
(—) Böhm (—) Nowok (—) Fryc (L. — S.)

Starostwo Katowickie
Nr. G. 12/1.

Na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 153, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. nr 40 poz. 350) zatwierdzam niniejszym regulamin targów małych w gminie Nowa-Wieś.

Katowice, dnia 14 lipca 1938 r.

Starosta:

(—) Dr. Seidler

Zarząd gminy Nowa-Wieś.

STATUT

w przedmiocie poboru podatku od placów budowlanych i gruntów, które uzyskały charakter placów budowlanych przez pociągnięcie linii regulacyjnych ulic i placów.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu ustawy z dnia 17 maja 1926 r. — Dz. U. Śl. Nr 14 poz. 24 — i ustawy z dnia 23 marca 1933 r. — Dz. Ust. Śl. Nr. 9 poz. 16 — oraz stosownie do uchwały Rady gminnej z dnia 16 maja 1938 r. wydaje się dla gminy wiejskiej Nowa-Wieś następujący statut podatkowy:

§ 1.

Place budowlane oraz grunty, które uzyskały charakter placów budowlanych wskutek pociągnięcia linii regulacyjnej ulic i placów podlegają samoistnemu podatkowi także poza granice najwyższego łącznego obciążenia gruntów podatkami komunalnymi na rzecz gminy Nowa-Wieś według następujących postanowień.

§ 2.

Za podstawę wymiaru podatku przyjmuje się wartość pospolitą placów i gruntów wymienionych w § 1 niniejszego statutu.

Podatek wymierza się od każdego tysiąca wartości pospolitej poszczególnego przedmiotu opodatkowania w stawkach uchwalonych i podawanych do powszechnej wiadomości przez Reprezentację gminy sposobem miejscowym. Wysokość tych stawek podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

§ 3.

Ustalenie pospolitej wartości następuje na przeciąg jednego roku przez Reprezentację gminy.

§ 4.

Na pisemne zawezwanie winien właściciel przedmiotu opodatkowania złożyć w przeciągu wyznaczonego terminu oświadczenie dotyczące dat ważnych dla wymiaru podatku.

§ 5.

Zobowiązany do uiszczenia podatku właściciel powinien donieść do Zarządu Gminnego przy równoczesnym przedłożeniu odnośnych aktów i dowodów:

1) o zmianie podmiotu prawa własności,

2) o zmianie substancji przedmiotu opodatkowania.

§ 6.

Obowiązki, jakie nakładają §§ 4 i 5 niniejszego statutu na właścicieli przedmiotu opodatkowania dotyczą w równej mierze ich prawnych zastępców opiekunów, kuratorów, dyrektorów towarzystw (akcyjnych, przedstawicieli korporacyj itd.) i osób do Zarządu przez właścicieli umocowanych.

§ 7.

Uzupełniające wymiary, uskuteczniane na podstawie zgłoszeń wymienionych w § 5 niniejszego statutu obowiązywać będą na pozostały okres roku podatkowego. W innych wypadkuch uwzględnia się zmiany powodujące obniżenie względnie podwyższenie wartości pospolitej przedmiotów opodatkowania (§ 2) dopiero w czasie najbliższego wymiaru.

§ 8.

Do uiszczenia podatku jest zobowiązany właściciel przedmiotu opodatkowania. Przy współwłasności powstaje zobowiązanie solidarne. W wypadkach przeniesienia prawa własności odpowiada oprócz nowego właściciela także były właściciel aż do uskutecznienia zgłoszenia przepisanego § 5.

§ 9.

Zarząd gminy może w pojedyńczych wypadkach wymieniony podatek w całości lub w części znieść, o ile przymusowe ściągnięcie tychże kwot zagrozi egzystencji gospodarczej płatnika lub w przewidywaniu bezskutecznego postępowania egzekucyjnego.

§ 10.

Podatek uiszcza się w 4-ch równych ratach kwartalnych, a mianowicie: I ratę do dnia 15 maja, II ratę do dnia 15 sierpnia, III ratę do dnia 15 listopada, IV ratę do dnia 15 lutego odnośnego roku budżetowego.

§ 11.

Podatek wymierza Zarząd gminy, który uwidacznia należność podatkową w nakazach płatniczych, doręczonych zobowiązanym.

§ 12.

Przeciw wymiarowi przysługują zobowiązanemu do uiszczenia podatku środki prawne określone art. 40 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. — Dz. Ust. Śl. Nr 10, poz. 47).

§ 13.

Działający wbrew niniejszym przepisom ulegną karze pieniężnej do 350,— zł o ile według obowiązujących ustaw nie podpadną wyższemu wymiarowi kary.

§ 14.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1938 roku.

Z dniem tym traci moc obowiązującą statut miejscowy z dnia 13 sierpnia 1926 r.

Nowa-Wieś, dnia 23 maja 1938 roku

Zarząd gminy

(—) F r y c (—) Nowok

Naczelnik gminy (L. — S.) (—) Böhm

Statut gminy Nowa Wieś w sprawie poboru podatku od placów budowlanych i gruntów, które uzyskały charakter placów budowlanych przez pociągnięcie linii regulacyjnej ulic i placów, uchwalony przez Radę gminną w dniu 16 maja 1938 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 3 i 29 ustawy o uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim z 14. IV. 1924 r. — Dz. Ust. Sl. nr 10 poz. 47 — w brzmieniu ustawy z 17. V. 1926 r. — Dz. Ust. Śl. nr 14 poz. 24 — oraz rozporządzenia wykonawczego Wojewody Śląskiego z 20. VI. 1926 r. — Dz. Ust. Śl. nr 16, 27 — jak również na podstawie uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 8 lipca 1938 r.

Nr. Sm. V— 7/10.

Katowice, dnia 11 lipca 1938 r.

Wydział Powiatowy

Przewodniczący

(—) Dr. Seidler.

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i zapłacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.